

Läkarförbundet

Nej till arbetsgivarnas bud

Arbetsgivarnas bud var för lågt. Därför svarade Läkarförbundets förhandlingsdelegation nej till det förra veckan, men är beredda att fortsätta förhandlingarna.

– Det föreslagna årliga förbundsutrymmet är för lågt och måste höjas till en nivå som kan möjliggöra att läkarnas löneutveckling under avtalsperioden kommer i paritet med löneutvecklingen för jämförbara högutbildade grupper på privata sektorn.

Det skriver Läkarförbundet i sitt svar på arbetsgivarnas bud. Budet innebar ett årligt förbundsutrymme på 1,7 procent, dock lägst 250 kronor. Därtill kom ett s k gemensamt verksamhetsutrymme om 0,5 procent som skulle fördelas av arbetsgivaren efter överläggningar med de lokala fackliga organisationerna om arbets-

givarens lönepolitik mm. Den totala kostnaden för budet var 2,3 procent per år.

I sitt svar avvisar Läkarförbundet verksamhetsutrymmet. Förbundet anser att verksamhetsutveckling samt produktivitets-, effektivitets- och kvalitetsutveckling ska vara de centrala faktorerna vid lönebildningen.

Läkarförbundet anser att det är viktigt att lön kan användas som uppmuntran vid goda individuella insatser. Systemet med löneöversyn en gång per år kan innebära att den enskilde måste vänta länge för att få lönehöjning för en god insats.

– Vi vill därför att det i löneavtalet ges en möjlighet till en lönerrevision som är tidsmässigt skild från den lokala löneöversynen. En förutsättning för detta är att lönerrevisionen inte har något centralt angivet utrymme, skriver Läkarförbundet i sitt svar på arbetsgivarnas bud.

Förbundet föreslår att lönerrevision

ska göras vid två tillfällen under den kommande avtalsperioden, den 1 juli 1999 och den 1 juli 2000.

I sitt svar på arbetsgivarnas bud yrkar Läkarförbundet ett årligt förbundsutrymme på lägst 2,8 procent. Därtill yrkar man ett förbundsdestinerat utrymme för andra åtgärder på 0,6 procent vid två tillfällen, den 1 juli 1998 och den 1 juli 1999. Detta utrymme på 0,6 procent anser förbundet kan användas till löneåtgärder eller andra åtgärder som de centrala parterna är överens om.

Läkarförbundets svar innebär en nivåhöjning under avtalsperioden med 9,6 procent exklusive eventuellt utfall av lönerrevisionerna.

Arbetsgivarnas förslag om ensidig bestämmanderätt över begränsningsperioden för ordinarie arbetstid, införande av och innehåll i flexitid samt avräkning av kostnader på grund av EU-regler avvisas samtliga av Läkarförbundet. •

Pensionsförhandlingarna svår nöt i avtalsrörelsen

Parallellt med årets löneförhandlingar löper förhandlingar om ett nytt pensionssystem för den kommunala sektorn. Förhandlingarna har pågått länge utan något resultat.

Arbetsgivarna har sagt upp det nuvarande avtalet om tillkommande pension på den kommunala sektorn, PA-KL. Orsaken är bl a det nya allmänna pensionssystemet och den s k pensionsskuld som arbetsgivarna skjuter framför sig.

Pensionsskulden kommer sig av att arbetsgivarna inte sätter undan några pengar för att betala framtida pensioner. I stället tar arbetsgivarna varje år av de pengar man får in för att betala sina pensionärer. Detta system att inte spara riktiga pengar för att betala framtida pensioner är ett fördelningssystem där den aktiva generationen betalar till dagens pensionärer. Det används också av staten både i det gamla ATP-systemet och i det nya allmänna pensionssystemet.

Arbetsgivarna vill byta till ett avsättningsbaserat system där individen betalar till sin egen pension. Man vill dock göra det med fiktiva pengar. Arbetsgivarna anser sig inte ha råd att ta riktiga

pengar ur dagens kassa och betala in dem till någon förvaltare av pensionspengar.

Dagens PA-KL är ett förmånsbaserat bruttosystem. Det innebär att avtalet reglerar hur mycket varje individ ska ha i pension brutto. Bruttopensionen räknas fram i relation till »slutlönen», som är de fem bästa åren av de sju första av de nio sista före pensionsavgång.

Rent konkret betyder det att arbetsgivaren får betala mellanskillnaden mellan bruttobeloppet och de statliga delarna folkpension och ATP. De tre delarna tillsammans ger en bruttopension.

Det nya kommunala systemet ska vara ett nettosystem och det är parterna överens om. Nettosystemet innebär att den pension en individ får från sin arbetsgivare inte på något sätt är beroende av det allmänna systemet.

Dagens PA-KL ger en total pensionsnivå på 67 – 68 procent av »slutlönen». Arbetstagarparterna, som förhandlar tillsammans i pensionsfrågan, vill naturligtvis att det nya systemet ska ge lika mycket eller helst ännu mer.

ATP-taket ligger idag på 22 700 kronor. Det innebär att en anställd med lön över detta belopp bara får ATP baserad på lönen upp till taket. Med lönen ovan-

för taket får man bidra till ATP-systemet, men får alltså inget tillbaka.

ATP-gränsen är betydelsefull i de kommunala pensionsförhandlingarna.

Under taket har arbetsgivarna föreslagit att en fiktiv avsättning på 2 procent på årslönen ska göras varje år. Parterna ska sedan bestämma hur mycket man vill att de fiktiva pengarna ska växa och bli pension. Över taket blir den tillkommande pensionen individens hela pension, eftersom lönen över taket inte ger någon ATP-pension tillbaka. Det pågår diskussioner om denna del ska vara förmånsbaserad, dvs att parterna bestämmer hur stor den ska vara, eller beroende på vilken avsättning som görs.

På den privata sektorn finns en kompletterande pension, där varje individ själv får bestämma var pengarna ska placeras. 1989 var parterna på den kommunala sektorn överens om att också skapa en sådan kompletterande pension. Detta vill arbetstagarorganisationerna genomföra nu.

Arbetsgivarna har kopplat ihop pensionsförhandlingarna med löneförhandlingarna. Sannolikt måste principfrågorna i pensionssystemet lösas innan avtalsrörelsen kan slutföras.

Kristina Johnson